

II XORNADA DO VOLUNTARIADO DAS CÁRITAS DE GALICIA

O próximo sábado 6 de xuño celebrarase en Tui a II Xornada do Voluntariado das Cáritas de Galicia coa intención de ser un lugar de encontro, oración, intercambio, comunión e confraternización dos voluntarios das diversas Cáritas galegas.

A xornada terá por marco o colexio dos Hnos. Maristas e entre outras actividades realizarase unha visita ao núcleo histórico, Catedral, Santo Domingo e outros monumentos da cidade, concluindo pola noite coa oración de acción de grazas na capela de Santa Tecla, no monte que leva o seu nome.

IV SEMANA DA CARIDADE

Do 8 ao 14 de xuño e baixo o lema **“UNHA SOCIEDADE CON VALORES É UNHA SOCIEDADE CON FUTURO”**, celebrarase a **IV Semana da Caridade**.

As actividades da devandita semana contarán con dúas conferencias -na Sala de Conferencias do Centro Cultural Caixanova, ás 8 da tarde- sobre os valores comunión e participación, fronte aos contravalores individualismo e insolidaridade, a cargo de Luis González Morán licenciado en Filosofía escolástica e Teoloxía pola Universidade Pontificia de Comiñas e Doutor en Dereito pola Universidade de Oviedo, da cal é Profesor Titular de Dereito Civil.

O día 10 e, na mesmo salón de conferencias, as Fillas da Caridad de San Vicente de Paúl falarannos da súa obra e do traballo que realizan na nosa diocese.

O día 11, **Día da Caridade**, celebrarase a cuestación polas rúas da cidade e pola tarde a Eucaristía na Igrexa de Santiago o Maior de Vigo ás 20,30 horas.

CÁRITAS CÁDIZ, GALARDOADA CO PREMIO «GADITANO DE LEI»

Cáritas Diocesana de Cádiz foi galardoada co Premio “Gaditano de Lei” na súa V edición. O Ateneo Literario, Artístico e Científico de Cádiz decidiu outorgar este recoñecemento a Cáritas por **“a súa actitude de servizo solidario, incrementado aínda máis se cabe nestes momentos da profunda crise que nos afecta, sobre todo a favor dos gaditanos en situación de extrema necesidade e pobreza”**.

O xurado, presidido polo titular do Ateneo, **Ignacio Moreno Aparicio**, estivo composto por **Miguel González Saucedo**, presidente da Confederación de Empresarios de Cádiz; **Miguel Nuche**, presidente do Casino Gaditano; **Lorenzo del Río**, presidente da Audiencia Provincial de Cádiz; **José Joaquín León**, do Consello Editorial do Grupo Joly; **José Ramón Pérez Díaz-Alersi**, vicepresidente do Ateneo; e **Miguel Villanueva**, vocal da Xunta directiva do Ateneo.

O acto de entrega do premio tivo lugar no Salón Rexio da deputación Provincial de Cádiz o venres 29 de maio.

Nunha nota de prensa feita pública con motivo da concesión do galardón, Cáritas Diocesana de Cádiz **“agradece o premio e cre que é un recoñecemento colectivo ao traballo que realiza a nosa institución a favor de máis pobres e excluídos, e á entrega gratuíta de centos de voluntarios e de colaboradores anónimos”**. “Este tipo de premios – sinala a nota-- contribúen ao mellor coñecemento de Cáritas na sociedade gaditana e acompaña o traballo de sensibilización que a mesma realiza a favor da construción dunha sociedade máis xusta e solidaria”.

O premio “Gaditano de Lei” é un recoñecemento que o Ateneo de Cádiz outorga desde fai catro anos a aquelas persoas e institucións que brillan pola súa nobreza e polo seu traballo en beneficio da cidade. Nos catro edicións anteriores foron galardoados o notario Federico Linares, o sacerdote **Ildefonso Castro, Antonio Vergara** polos seus logros en relación con Gerasa e **Rafael Barra**.

LUZ VERDE A UN PLAN TRIENAL CONTRA A SIDA DE CÁRITAS CONGO POR VALOR DE 144 MILLÓNS DE DÓLARES

A Igrexa católica da república Democrática Do congo deu luz verde ao plan estratéxico nacional 2009-2011 de loita contra o SIDA posto a punto pola Cáritas Congoleña e que contempla un vasto programa de accións por valor de 144 millóns de dólares (uns 110 millóns de euros).

Durante a presentación dos detalles do plan no marco da celebración, a semana pasada en Kinshasa, dunha conferencia de expertos auspiciada pola Conferencia Episcopal Congoleña, o director de Cáritas Congo, Bruno Miteyo, asegurou que millóns de congoleños afectados pola pandemia poderán beneficiarse das actividades programadas para as próximas tres anos. Xunto aos capítulos de tratamento e atención médica, o plan trienal contempla tamén labores de prevención e educación dirixidas a frear o contaxio.

450.000 doentes de SIDA, 50.000 deles nenos

Na república Democrática Do congo estímase que hai máis de 450.000 doentes de VIH/SIDA, dos cales uns 50.000 son nenos. O conflito que se vive na rexión oriental do país, onde perto dun millón e medio de persoas abandonaron os seus fogares por mor da violencia, está engadindo novos factores de risco para a expansión da pandemia, sobre todo por mor da situación de indefensión diante das agresións sexuais en que se atopan as mulleres e os nenos. Segundo datos de Cáritas Congo, no 2006 houbo, só na rexión do Kivi Sur, 27.000 vítimas de violación, das cales entre o 10 e o 12 por cento contraeron a SIDA.

O plan de loita contra a SIDA 2009-2011 de Cáritas Congo executarase co apoio dos servizos e estruturas pastorales especializadas das 47 diocese de todo o país. Desta forma garantirase, por unha parte, o acceso a moitas comunidades que adoecen de infraestruturas sanitarias moi precarias e, por outra, a creación dun marco común de referencia ao amplo repertorio de respostas na loita contra a SIDA que a Igrexa congoleña vén ofrecendo ata agora de maneira dispersa. Así mesmo, o Plan contempla tamén os espazos de acompañamento técnico tanto por parte dos servizos do Estado congoleño como das organizacións do Sistema de Nacións Unidas (OMS e ONUSIDA).

Co obxecto de financiar os fondos necesarios para desenvolver todas as actividades programadas, a Igrexa congoleña anunciou a posta en marcha dunha campaña de captación de recursos, ademais de negociar diversas liñas de apoio económico co Goberno congoleño e coas contrapartes que apoian habitualmente o traballo de Cáritas no campo da cooperación ao desenvolvemento.

CÁRITAS SALAMANCA CONVOCA CAMPOS DE TRABAJO EN PROXECTOS CON PERSOAS SEN FOGAR E DOENTES DE SIDA

Cáritas Diocesana de Salamanca abriu o prazo de inscrición para participar durante o verán en campos de traballo en proxectos sociais para persoas sen fogar e doentes de sida. Esta iniciativa diríxese a todas as persoas que queiran comprometerse como voluntarias de forma máis intensa durante o verán. Na convocatoria de 2008, 56 voluntarios participaron nestas actividades solidarias no Centro de Acollida Pai Damián para persoas sen fogar e na Casa de Acollida de doentes de sida durante os meses de xullo, agosto e setembro.

As tarefas nas que poderán colaborar os voluntarios que participen na casa de sida son axudar aos residentes con menos autonomía na súa hixiene persoal, mobilidade, alimentación, ademais de apoiar nas tarefas domésticas da casa, acompañar a algúns doentes en hospital e ocupar o tempo libre dos residentes. De igual modo, as tarefas no Centro de Acollida Pai Damián son colaborar nas tarefas domésticas diarias, nos traballos de mantemento do centro e na ocupación do tempo libre das persoas que viven no centro. A participación nestas iniciativas supón, tamén, participar nun proceso de formación sobre a realidade do sida e das persoas sen fogar.

Comprometerse na construción dunha sociedade máis xusta

Para Cáritas, o voluntariado é unha forma de aproximarnos á realidade de persoas que sofren a exclusión, unha maneira de responder solidariamente ás necesidades sociais que presentan e a expresión dun compromiso na construción dunha sociedade máis accesible, acolledora e integradora. Neste sentido, os campos de traballo permiten participar desta experiencia de voluntariado a persoas que durante o ano dispoñen de menos tempo libre para facelo.

O período de inscrición finaliza o 15 de xuño para os que queiran colaborar nalgunha quincena do mes de xullo, o 15 de xullo para os que desexen facelo no mes de agosto e o 15 de agosto para os que participen no mes de setembro.

As persoas interesadas nesta convocatoria poden dirixirse á propia sede de Cáritas Salamanca (R/ Monroy, 2), ou poñerse en contacto a través do teléfono 923.23.80.78 ou das direccións electrónicas padredamian@caritasalamanca.org e sida@caritasalamanca.org.

CÁRITAS LATINOAMERICANAS E EUROPEAS INSTAN EN QUITO A SUPERAR UN MODELO ECONOMICISTA DA MIGRACIÓN

Cun chamamento a “superar unha valoración economicista da migración” e á necesidade de “promover políticas, regulamentos e prácticas migratorias que fomenten a unidade familiar” que permitan “preservar valores fundamentais das comunidades migrantes que enriquecen ás sociedades que acóllenas” concluíron en Quito (Ecuador) as Xornadas sobre Atención Pastoral a Migrantes Andinos e Latinoamericanos, nas que han participado representantes dos departamentos episcopais de Migración e das Cáritas nacionais de Colombia, Ecuador, Perú e Venezuela, España, Italia e Estados Unidos.

Estas xornadas, celebradas entre o 12 e o 15 de maio, foron organizadas no marco do Plan Hispano Andino de Migracións, un ambicioso proxecto de codesenvolvemento liderado desde fai máis de cinco anos polas Cáritas de España e de Ecuador, coa participación activa, entre outras, das Cáritas de Baleares e o Goberno autónomo desa comunidade.

O encontro contou coa participación dunha nutrida representación de Cáritas Española, encabezada polo bispo de Barbastro-Monzón e responsable de Cáritas no seo da Comisión Episcopal de Pastoral Social, monseñor **Alfonso Milián**. O prelado estivo acompañado polo delegado episcopal de Cáritas Española, **Vicente Altaba**; o director dos Servizos Xerais, **José Luis Pérez Larios**; unha das técnicas do Area de Cooperación Internacional de Cáritas Española, **María José Nieto**; o Delegado Episcopal de Cáritas Menorca, **Francesc Triay**; e o

director do Secretariado da Comisión de Migracións da Conferencia Episcopal Española, **José Luis Pinilla**.

Declaración final

Ao termo do encontro, en cuxas sesións de traballo analizouse a situación actual do fenómeno migratorio tanto en América Latina como en Estados Unidos e en Europa, os participantes aprobaron unha declaración final, cuxo texto se reproduce a seguir.

«DIFERENTES SE, DESIGUAIS NON E TODOS NECESARIOS

- Reflexións finais do Encontro sobre migración andina e atención pastoral

Reunidos en Quito bispos e responsables de Cáritas e de mobilidade humana de Colombia, Ecuador, España, Estados Unidos, Italia, Perú e Venezuela, a fin de analizar a realidade da migración andina e fortalecer a cooperación mutua e o traballo pastoral, queremos compartir algúns elementos de reflexión e sinalar algúns desafíos.

A realidade da migración está chea, tanto de oportunidades como de incertezas e perigos para as persoas que se poñen en camiño. En América Latina e o Caribe este signo dos tempos, resultado de causas económicas, políticas e de violencia, constitúe un fenómeno a veces dramático que afecta a millóns de persoas: emigrantes, desprazados e refuxiados.

A Igrexa católica, preocupada polo benestar integral destes irmáns e irmás imaxe do Cristo sufriente, acompañalles e desexa servirilles cada vez mellor nas distintas fases do proceso migratorio. Este servizo pastoral é expresión da caridade dunha comunidade que se sente fraternidade “sen fronteiras, Igrexa familiar” (AP 412) e que, recoñecendo a emigración como un dereito, quere preservar a dignidade humana do migrante en toda circunstancia.

A V Conferencia de Bispos Latinoamericanos e do Caribe recomendaba “reforzar o diálogo e a cooperación entre as Igrexas de saída e de acollida, en orde a dar unha atención humanitaria e pastoral aos que se mobilizaron, apoiándoos en seu relixiosidade e valorando as súas expresións culturais en todo aquilo que se refira ao Evanxeo” (AP 413). Esta atención humanitaria e pastoral ten que estar sempre ao servizo do desenvolvemento integral da persoa.

En EEUU, país constituído nunha longa historia de procesos migratorios, a atención pastoral específica aos que chegan de fóra conta cunha rica experiencia de iniciativas e de respostas institucionais contrastadas e en permanente proceso de renovación. En Europa, sendo relativamente nova a chegada de fortes fluxos migratorios desde América Latina, a primeira preocupación foi axudar ao migrante fronte aos riscos de precariedade social e económica, fortalecendo a súa integración social. Sen embargo, a pesar dos esforzos realizados, a integración eclesial resulta aínda en moitos casos feble e incipiente.

Por outra parte, é importante que os nosos países andinos afronten con decisión a crecente migración rexional, que suma cada ano miles de migrantes, desprazados e refuxiados, superando conflitos e apostando polo desenvolvemento e a paz entre os nosos pobos.

Suxestións para fortalecer a atención pastoral aos migrantes

1. É necesario superar, tanto por parte do migrante como da sociedade de acollida, unha valoración economicista da migración, dando paso a unha visión da mesma como un dereito e unha posibilidade de desenvolvemento humano integral.

2. O maxisterio católico afirmou con claridade o dereito do migrante a que se respecte a súa identidade cultural no proceso de acompañamento pastoral. Isto significa: a) Sensibilidade para os valores das diferentes culturas. b) Necesidade de adaptar as estruturas pastorales existentes para garantir unha atención axeitada. c) Asegurar que a pastoral de conxunto integre a pastoral migratoria e de mobilidade humana e lle da importancia que require.

3. Consideramos necesario prestar unha atención especial á dimensión relixiosa da vida do migrante, con "unha actitude hospitalaria e acollidora, que os alente a integrarse na vida eclesial, salvagardando sempre a súa liberdade e seu peculiar identidade cultural". (Ecclesia in America 65).

4. É urxente que as Igrexas de orixe fortalezan o seu compromiso de acompañar pastoralmente aos migrantes no discernimento das súas decisións, na inserción nos países de destino e no posible retorno (AP 415), prestando especial atención ás situacións de desintegración familiar.

5. Os retos expostos supoñen intensificar os diálogos entre Conferencias Episcopais e institucións eclesiales dos países andinos coas de EEUU e Europa, definindo novas fórmulas de colaboración pastoral.

6. Necesitamos promover a responsabilidade de axentes pastorales (sacerdotes, relixiosos, laicos) axeitadamente formados para atender á poboación migrante, e ao mesmo tempo capaces de integrarse na pastoral de conxunto da igrexa local e de enriquecela coas súas achegas.

7. Se han de promover políticas, regulamentos e prácticas migratorias que fomenten a unidade familiar. Só así poderán preservarse valores fundamentais das comunidades migrantes que merecen respecto e, ao mesmo tempo, enriquecen ás sociedades que acóllenas.

8. O Evanxeo de Jesús esíxenos que recoñezamos en todas as persoas a dignidade e condición de irmás e irmáns, fillos dun mesmo Pai. Xa que logo é imprescindible que nas nosas comunidades se desterre todo sentimento de xenofobia, exclusión ou desprezo ao estranxeiro.

9. A comunidade cristiá debe seguir con atención as actuacións da administración pública e as súas políticas migratorias, valorándoas, respondendo e incidindo perante elas con sentido crítico e profético.

Agradecemento final

Sentímonos agradecidos e solidarios con todos aqueles que durante tanto tempo traballaron e traballan a favor dos nosos irmáns migrantes. Queremos renovar o noso compromiso persoal e eclesial con eles, coas súas familias e comunidades. Estamos convencidos de que a migración, antes que un problema, é xa un motivo de esperanza e unha oportunidade para construír xuntos un mundo mellor, máis fraterno e solidario.

CAMPAÑA DE EMERXENCIAS

**Recepción de donativos na conta de Cáritas Diocesana de Tui-Vigo
Caixanova: 2080/0000/75/0040250250**

www.caritastui-vigo.org

É a páxina web de Cáritas Diocesana que pretende utilizar este medio actual para dar a coñecer o labor de Cáritas.